

kan ikke komme ind paa at bedømme, hvorvidt der i Statens Forvaltning gives Penge ud, som ikke komme tilstrækkeligt til Nytte paa Omraader, hvor der gives Penge ud til Formaal, som man er enig om, at der skal gives Penge ud til. Det er den væsentlige Forskel, og det vil gøre, at Sparekommissionen foruden de Beløb, den kan paavise bør stryges, maa se at finde et Formaal i ogsaa at give Anvisning paa, hvad der maaske kunde gøres til Genstand for et mere indgaaende Studium af Forvaltningen, om der ikke kunde drives en Økonomi igennem paa dette eller hint Omraade.

I det hele mener jeg, at naar Finansministeriet vilde tage disse Reforme op, som jeg her har talt om — det vilde ogsaa sortere under Finansministeriet at skaffe en bedre Statsrevision —, vilde det ikke blot i og for sig være en stor og meget betydningsfuld Reform i vort Statsliv, men der vilde ud fra disse Reforme straale en Række af andre Reforme. Naar nemlig den hele Forvaltning paa den Maade kom under eet Øje, vilde det vise sig, at der er alt for store Forskelligheder, og alle disse Forskelligheder koste i Virkeligheden Penge. Jeg staaar selv paa en Post, hvor jeg har Udsigt over 4 Forvaltningsbrancher, og jeg kan sige, at næsten intet er i den ene af disse Brancher som i den anden. Jeg har allerede dvælet noget ved det i Begyndelsen af mit Foredrag, men alle Forholdene ere forskellige. En Ting f. Eks., som er ganske betegnende for vore Forhold her i Danmark, er, at vi ikke have nogen Regnskabslov. Vi have en saakaldt Kasseforordning af 8. Juli 1840. Det vil sige, den er givet paa et Tidspunkt, da vi ikke kendte Finanslov og Rigsdag, da hele vort finansielle Liv altsaa levedes paa en fuldstændig anden Maade, da vor Forvaltning var organiseret ganske forskelligt fra, som den nu er det, da vi havde Kollegier o. s. v. Kasseforordningen af 1840 var, da den udkom, et fortræffeligt Arbejde, men den er aldrig bleven holdt à jour. Vi have altsaa for Øjeblikket ikke nogen Regnskabslov. Det have de i de allerfleste andre Lande og anse det for en fuldstændig Nødvendighed. Det vil med andre Ord sige, at her i Landet føres Regnskaberne et Sted saadan, et andet Sted saadan, og paa mangfoldige Omraader

er der en meget daarlig Orden i den Henseende. En saadan Regnskabslov skal jo foreskrive aldeles bestemte Regler for, hvordan Regnskaberne aflægges over hele Forvaltningen, og Regnskaberne skulle aflægges paa ensartet Maade over hele Forvaltningen, thi uden det vanskeliggøres Kontrol og Tilsyn i alt for høj Grad.

Jeg tror, at hvis den højtærede Finansminister vilde tage disse Tanker op til velvillig Overvejelse, vilde han komme til at gøre en stor Indsats i vort finansielle Liv og komme til at paavirke Administrationen helt igennem paa en meget betydningsfuld Maade.

Jeg skal tillade mig at slutte med en personlig Bemærkning. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sluttede sin Tale med en Forespørgsel til den højtærede Finansminister om, hvorvidt Ministeren havde givet sit Samtykke til, at jeg indtraadte, saaledes som jeg har gjort i Sommerens Løb, i Bestyrelsen for De forenede Papirfabrikker. Jeg skal i den Anledning oplyse følgende. Jeg modtog en Gang i Sommer fra Formanden for De forenede Papirfabrikker, en Mand, til hvem jeg staaar i et personlig meget venskabeligt Forhold, en Opfordring til at træde ind i denne Bestyrelse. Jeg havde ikke ansøgt om det, end ikke givet nogen Antydning af, at jeg kunde ønske det, men det var altsaa et elskværdigt Tilbud, som kom uden nogen Paavirkning fra min Side.

For øvrigt vil jeg sige, at denne Mand kendte mit Arbejde fra andre Steder, og jeg tillader mig at tro, at det var noget hans Kendskab i den Henseende, som gjorde, at han kastede sine Øjne paa mig. Jeg svarede ham imidlertid: Det kan jeg ikke sige Ja til; skønt jeg betragter det som et særdeles ærefuldt og betydningsfuldt Tilbud til mig, tør jeg ikke paatage mig dette Hverv uden at have Finansministerens Samtykke. Jeg gik altsaa op til Finansministeren og spurgte ham, om jeg maatte. Dertil svarede Finansministeren, at det kunde jo være lidt betænkeligt, nu da der sad denne Kommission, som det ærede Medlem omtalte. Jeg svarede: Ja, jeg kan godt forstaa Finansministerens Betænkeligheder, men jeg vil dog oplyse, at selve det Ministerium, som nedsatte denne Kommission, har, efter at denne